

2. Стратегія реформування державного управління на 2016 – 2020 роки : розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року №474-р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/ru/474-2016-p#n9>.
3. Никифороенко А. Р. Створення конкурентного середовища у сфері надання адміністративних послуг як засіб модернізації системи публічного управління в Україні / Никифороенко А. Р. // Розвиток державного управління в умовах реформування: проблеми та перспективи : матеріали конференції. Маріуполь : Донецький державний університет управління, 2017. – Режим доступу : http://dsum.edu.ua/upload/doc/conf_042017.pdf.

Бойко Н.О.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ РІВНОГО ДОСТУПУ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ ДО ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ ВЛАДИ

В умовах трансформаційних змін в державному управлінні для України одним з актуальних завдань залишається вирішення проблеми рівного доступу громадян до державної служби. Забезпечення прав і свобод людини виступає одним з нагальних завдань політичної діяльності всіх країн світу, адже кожна держава має докладати активних зусиль щодо забезпечення та реалізації прав людини. У контексті розвитку публічно-управлінської діяльності важливим напрямом є забезпечення доступу громадян до державної служби.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про державну службу» державна служба визначається як публічна, професійна, політично неупереджена діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави, зокрема щодо: аналізу державної політики на загальнодержавному, галузевому і регіональному рівнях та підготовки пропозицій стосовно її формування, у тому числі розроблення та проведення експертизи проектів програм, концепцій, стратегій, проектів законів та інших нормативно-правових актів, проектів міжнародних договорів; забезпечення реалізації державної політики, виконання загальнодержавних, галузевих і регіональних програм, виконання законів та інших нормативно-правових актів; забезпечення надання доступних і якісних адміністративних послуг; здійснення державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства; управління державними фінансовими ресурсами, майном та контролю за їх використанням; управління персоналом державних органів; реалізації інших повноважень державного органу, визначених законодавством [1]. На думку С. Серьогіна «державна служба є політичним, організаційно-управлінським та соціальним інститутом держави, що забезпечує комплекс відносин між окремими громадянами, громадянами і їх спільнотами та між державами, використовуючи владні ресурси» [2, с. 64]. Отже, державна служба фактично представляє собою публічно-управлінський механізм здійснення цілей та завдань держави шляхом забезпечення конституційних норм та гарантій, в тому числі й прав і свобод людини та громадянина.

Відповідно до статті 38 Конституції України громадяни користуються рівним правом доступу до державної служби, а також до служби в органах місцевого

самоврядування [3]. Законом України «Про державну службу» (нова редакція) визначено порядок реалізації громадянами України права на рівний доступ до державної служби, що базується на їх особистих якостях та досягненнях. Згідно зі статтею 4 даного закону забезпечення рівного доступу до державної служби є одним з основних принципів державної служби та означає заборону всіх форм та проявів дискримінації, відсутність необґрунтованих обмежень або надання необґрунтованих переваг певним категоріям громадян під час вступу на державну службу та її проходження [1]. Фактично цей принцип передбачає застосування однакових можливостей та порядку проведення конкурсного відбору на заміщення вакантної посади державної служби в державному органі для кожного громадянина, який виявив бажання скористатися своїм правом вступу на державну службу, а також оплати праці та просування по службі державного службовця. Разом з тим, законодавчо визначені виключення, зокрема пов'язані з громадянством, віком, знанням державної мови (що зумовлюється специфікою виконання ними завдань та функцій держави), адже на практиці саме ці виключення стають перепорою для реалізації права громадян доступу до державної служби.

Сьогодні Україна прагне до формування європейського суспільства, підкреслюючи імператив верховенства права, прав і свобод людини та громадянина в практичній діяльності. Сучасна практика державного управління в Україні свідчить про необхідність запровадження нових концепцій публічного адміністрування, які б відповідали потребам сучасності. Однією з таких концепцій є «Good Governance» (належне врядування), яка передбачає управлінську діяльність органів державної влади із залученням громадянського суспільства та бізнесу. О. Воробйова вважає, що «Good Governance» орієнтована на подолання таких проблем як другорядність вирішення соціальних проблем, зниження ролі держави та державних службовців в суспільних відносинах. Основними принципами концепції «Good Governance» є: участь у прийнятті державно-управлінських рішень; прозорість; рівноправність; верховенство закону; стратегічне бачення; консенсус при прийнятті рішення тощо [4, с. 232-233]. Фактично, така модель управління надасть реальну можливість громадянам України приймати участь в управлінні державою.

Отже, доцільно зробити висновок, що закріплене в Конституції України рівного права громадян доступу до державної служби покликане забезпечити залучення якомога більше громадян до участі в управлінні державою. У майбутньому це підвищить якість державної служби, що слугуватиме для підвищення ефективності публічного управління. Залучення громадськості в процес прийняття державно-управлінських рішень зробить державні органи більш відкритими для дискусій, держава отримує можливість працювати над вирішенням суспільних потреб, а також забезпеченням прав громадян. Окрім того, завдяки співпраці громадськості з державою посиляться контроль за виконанням державно-управлінських рішень. Для впровадження таких змін необхідно: готовність населення до проведення реформ та підтримання реформ з боку державних органів, громадянське суспільство, яке готове до співпраці, активна політична участь населення країни.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про державну службу» від 10.12.2015 року №889-889-VIII. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
2. Серьогін С.М. Мета, завдання та функції державної служби. / С.М. Серьогін // Аспекти публічного управління. – 2013 - № 1(1). – С. 58-65.
3. Конституція України, прийнята Верховною Радою України 28.06.1996 року. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
4. Воробйова О.П. Сучасні управлінські моделі New Public Management і Good Governance та їх запровадження в Україні. / О.П. Воробйова // Ефективність державного управління. – 2015 – №. 42. - С. 230-234.

Бойко А.О.

ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

Упродовж останніх десятиріч увагу наукової громади привертають проблеми пов'язані із підвищенням якості державного управління, побудови систем забезпечення якості, які повною мірою були б спроможні гарантувати надання населенню адміністративних послуг за кращими світовими та європейськими зразками. Проблема удосконалення якості державного управління в цілому, і зокрема сферою земельних відносин носить перманентний характер, адже під впливом багатьох внутрішніх і зовнішніх факторів, розвитку соціально-економічних, правових, виробничих тощо суспільних відносин, що безпосередньо відображається у структурних змінах запитів та потреб громадян, суспільства і держави, які в свою чергу, обумовлюють необхідність якісної модернізації систем управління, характеру та способів організації діяльності працівників публічної сфери. Зміст і напрями адміністративної реформи в Україні переконливо доводять, що пріоритетного значення на сучасному етапі державотворення набувають завдання пов'язані із впровадження систем якості в повсякденну діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування. Розв'язанню усього спектру проблем пов'язаних із стратегічним завданням підвищення якості державного управління було присвячено низку праць у яких розглядалися чинники і фактори впливу на забезпечення якості державного управління, моделі систем якості, побудови систем оцінки якості державного управління, впровадження в практичну діяльність органів державної влади систем і стандартів якості, забезпечення якості і підвищення ефективності управління земельними ресурсами і земельними відносинами [1–5].

Водночас, як свідчить аналіз змісту вищеозначених наукових праць проблема забезпечення якості державного управління і зокрема реалізації державної політики в сфері земельних відносин є й донині актуальною. На думку більшості дослідників досягнення високого якісного рівня державного управління в сфері земельних відносин можливе лише за умови розроблення, наукового обґрунтування та впровадження в практику державного управління системи управління якістю на основі принципів загального управління якістю, виконання вимог міжнародних стандартів якості з їх адаптацією до специфіки відповідної сфери державного управління, зокрема земельних відносин, функціональних напрямів діяльності